

*

Číslo

43

*

*

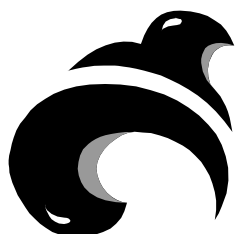
říjen

2009

*

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK

(mláďi vpřed)

Úvodník

Mladí méně trpí svými chybami než staří svou opatrností.

Luc Clapiers De Vauvenargues

Když jsem nedávno jel malou silničkou kolem Mělníka, kterou lemovaly stromy s napůl opadáním listím, napadlo mne čemu zasvětit název tohoto čísla Semtamníku. To listí, které padalo zvolna ze stromů mně připomnělo jistou podobnost s oddílem, byť v trochu větším intervalu než je jeden rok. Staré listí opadá a zmizí na jaře vyraší nové a tak se děje každý rok. V oddíle je jednou za čas také potřeba aby „staré listí“ zmizelo a dalo prostor novému.

V přírodě je to trochu jednodušší a tak v našem pojetí to bude trvat trochu déle. Nerad bych tady vytvářel poplašné zprávy a jestli si snad někdo myslí, že od zítra je vše jinak, tak se plete, oddílové „listí“ se řídí jinými zákonitostmi než to stromové. Listy většinou nemají paměť, že někdo zde byl přes 10 let a je možná trochu divné, že tu nebude. Listy nemají city a neřeknou si ano tento člověk mě bude chybět. Listy nemají vzpomínky aby jim přišlo divné, že tuto věc na předchozích sedmi táborech dělal někdo jiný.

Na druhou stranu v přírodě platí, že pokud staré listí neopadá, mladé nevyroste a to lze převést i do oddílového života. Nikdy jsem se netajil tím, že staří a ohraní musí dát přednost mladým a nadějným. Jak jsem již říkal nechci zde plašit, berte to třeba jako osobní náhled jednoho starého listu, který je smířen a připraven uvolnit místo na oddílové větvi. :)

Dost náročných filozofických úvah (aspoň v mém pojetí) a věnujme se co nás čeká v tomto čísle. Okénko do kroniky si ve svojí délce nezadá s minulým číslem, stanete se svědky neobvyklé léčky, která byla připravena na podzimních prázdninách před osmi lety. Nechybí tradiční rubriky jako kinookénko, naučné okénko, oddílová poradna a také něco nového třeba o šifrách. Seznámíte se se vznikem další přezdívkou, dočte-

te se výsledky her z několika schůzek a pocháte se poezií všedního a táborové noci.

Jak si zajisté zvědaví čtenáři všimli, toto číslo vychází v mírném předstihu, před deklarovaným vydáním v polovině listopadu. Má to hned dva důvody. Jednak chceme aby bylo nové číslo dostupné na podzimních prázdninách a jednak musíme dostát našemu názvu Semtamník a proto musí být sem tam nějaká změna.

Beruna

Zatím se drží, ale již žloutne :)

Oddílová poradna

Po euforii ze zdárně přežitého a ukončeného letního tábora, nás velmi rychle vyléčil začátek dalšího školního roku. Od posledního Semtamníku jsme se sešli pouze na jedné oddílové radě, zato jsme ale na různých akcích uspořádali několik dílčích rad, kde jsme vyřešili spousty věcí. Celoroční hra se pilovala za účasti, tří tvůrkyň např. také v čajovně. Oddílová mai-lová konference také nezahálí a nahrazuje ne jednu oddílovou radu. Přesto není nad osobní setkání (hlavně to jídlo co :))

- ✓ zhodnotili jsme stručně letní tábor – je to lepší než loni, ale stále máme rezervy
- ✓ tříčlenný tým tvůrkyň celoroční hry, intenzivně čte a vymýšlí
- ✓ snažíme se překonat jisté technické potíže při výrobě rekvizit (zde není vyloučeno, že technické potíže přerostou v jiné)

- ✓ máme termíny a místa výprav do konce školního roku
- ✓ Píšťala vyráží na kurz pro hlavní vedoucí a vedoucí kolektivů
- ✓ napsali jsme oddílovému Ježíškovi co bychom si letos přáli
- ✓ stále se snažíme nalézt recept na vysoký počet nadšených členů v oddíle
- ✓ rozdělili jsme si tvorbu programu na podzimní prázdniny – těšte se
- ✓ a ke všemu jsme se stihli i občerstvit

Okénko do kroniky

V říjnu již slunko dříve chodí spát a když si s tulákem nechce nikdo hrát, mohl by si třeba tajně přát aby dlouhé okénko do kroniky mohlo ho hrát. A tak se tedy stane, pohodlně se zachumlejte do peřin a oddejte se zápisu z podzimních prázdnin roku 2001.

Veletové - Meč předků 26. - 30.10.2001

Tentokrát začnu trochu jinak. V Semtamníku číslo 24 píšu: Letošní podzimky (a patnáct nejmladších snad bude souhlasit...) byly z těch opravdu povedených. Dohoda mezi velkými byla rychlá, užili jsme si mraky legrace při vymýšlení zápletek, jak nachytat děti (děti snad prominou). A protože by byla škoda aspoň se trochu nepodělit se všemi o zákulisní „intriky“ s mečem pravým a nepravým, pohleďte, jak vznikala tato fakt vyvedená zápleтка. Už se těším na příští akci, kdy „vítězi“ opět budou velcí...

Ten předcházející text vystihuje celkovou atmosféru a konečné vyznění podzimních prázdnin roku 2001. Byla to pěkně vypečená hra, která do poslední chvíle nechala v napětí malé i velké. A pro mne samotného taková náplast na bolístky, které sem tam způsobí dospívající mládež, když tak zvaně shodí dlouho připravovanou scénu nějakou výtlesnou poznámkou. Tentokrát jsme se museli „tlemit“ my, velcí...

Mladočov, do kterého jsme zamířili, známe z dřívějších let. Ale změnil své osazenstvo a tak trochu byl i přestavěn, takže jsme jeli do neznámého Mladočova s očekáváním, zda jsou to změny k lepšímu, nebo snad...!

Přijeli jsme vlakem do zastávky Borová. To místo je podle materiálu, který mi poslal správce, vzdáleno od baráku osm kilometrů (později se ukázalo, že je to ještě o tři delší). Byli jsme domluveni, že přijede pro naše věci, naloží je do auta a my vyrazíme pěškovusem. Tulák se nedá! Všechno dopadlo nakonec jinak. Už když jsem telefonicky domlouval pobyt, místo tradičního

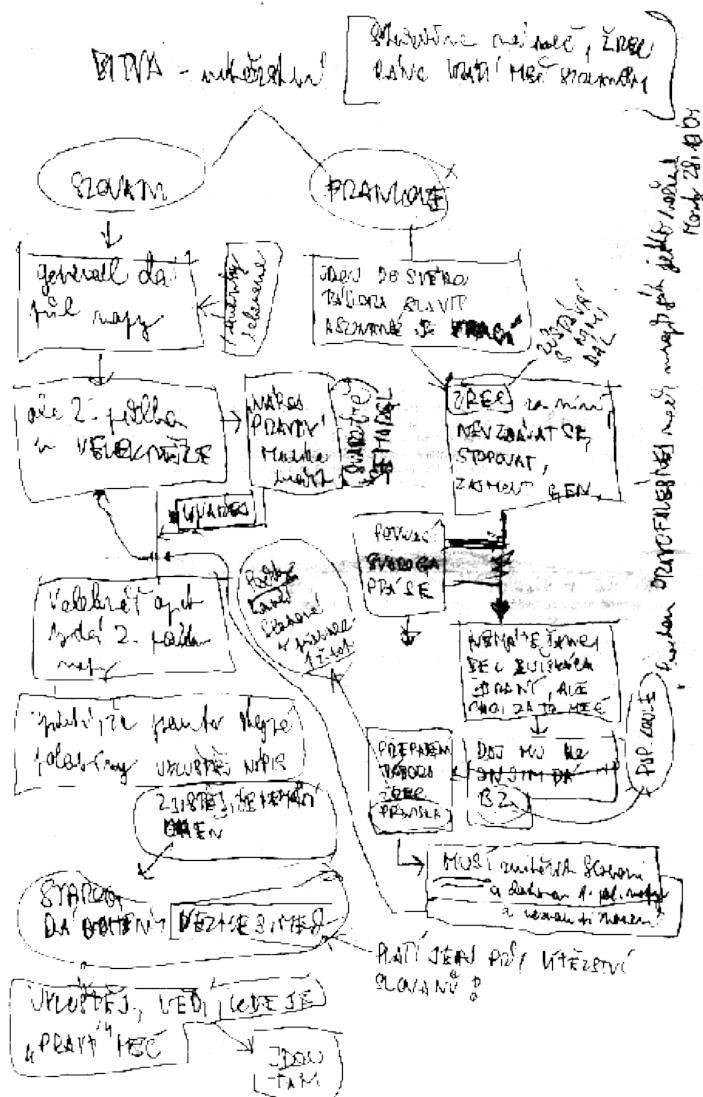

Schéma získání meče

„vy“ jsme si začali říkat se správcem „ty“ a když se ukázal u nádražní budovy, naložil postupně nejen zavazadla, ale i jednoho velkého a posléze snad ještě na třikrát do auta i nás všechny! Ale nečekali jsme u vlaku, postupovali jsme podle mapy a domluvené trasy. Poslední z nás dorazili

k baráku za úplné tmy. I tak bylo vidět, že domeček dostal novou omítku. A uvnitř byly změněné pokoje, jiné prezouvání a hlavně připravená teplá večeře. To byla první velká změna – kuchyně. Mladočov se změnil v ubytovnu, kde se hostům vaří. Zvýšily se tím naše náklady, ale ne o moc. Další změnou pro nás zprvu nemilou, bylo zneprístupnění domečku proti hlavnímu vchodu. Tam jsme v dřívějších letech měli hlavní stan, poradnu, u krbu se domlouval program a měli jsme tam uložené mraky kostýmů a další materiál. A teď byl z toho bar a jakási recepce, kde byla uspokojována i potřeba dětí po sladkostech.

Ze správce se vyklubal skvělý kamarád – táborník, který nám v mnohém vycházel vstříc. Nahlédl jsem do jeho „dílny“ plné věcí z různých her, kostýmů, krepáků a veškerého možného materiálu, na který si vzpomenete... Abych se ale vůbec dostal k programu podzimem, tak tedy začneme. A zkusíme to podle jednotlivých etap, jak šly za sebou.

Za Svarogem

Ocitli jsme se v pradávné vlasti všech slovanských rodů, tentokrát v území, které obýval rod Veletů. Tento rod nebyl jednotný, žil spíš v rodinných klanech (rodinách) velmi roztržštěn i z toho důvodu, že na jeho území pronikali nájezdníci, hlavně Frankové. Přes toto ohrožení se Veletové nedokázali stmelit a chystat k obraně. Neměli svého společného jediného vladyku (nebylo koho na Velký sněm pozvat). Ale vždycky to tak nebylo. Z dávných „zlatých časů“ pocházel tak zvaný MEČ PŘEDKŮ, který nosil PRAOTEC SJEDNOTITEL. Meč se stal pro všechny Velety posvátný. Velkou ranou proto bylo, že se ho zmocnili právě Frankové. Říkalo se, že kdo získá zpátky Meč předků, bude tím, kdo sjednotí Velety ke společné obraně jejich vlastní země... Děti jsme rozdělili do dvou družin. Žrec jim pověděl, že jsme v území rodu Veletů. Upozornil nás na Franky, kterých je plný kraj a na něž si musíme dát pozor. A poslal nás za Svarogem – nejstarším z bohů. Svaroga, k němuž se šlo již za naprosté tmy po alobalových fábore-

cích (baterky se hodí...), nám řekl další důležité věci:

- ✓ někteří Veletové jsou na straně Franků, kteří jim poskytují ochranu. Takoví Veletové mají na dlani zvláštní znamení franckého boha KONGOMONGA – na to musíme pamatovat, bude se to později hodit
- ✓ dozvěděli jsme se poprvé o Meči předků a legendě, která je s ním spjata a o tom, že je v moci Franků. Jsme nyní jediní, kdo může meč získat zpět
- ✓ každý dostal náramek z drátu jako Svarogovo znamení kruhu. Tohle slovanské znamení musíme chránit a nosit vždy, když půjdeme někam do krajiny
- ✓ další den se musíme vydat za Stařešinou Veletů, který ví, kde hledat Meč předků

Cesta za Stařešinou

Stařešina samosebou nesídlil někde poblíž našeho příbytku. Když nastal nový den, vydali jsme se na dlouhou cestu do pískovcových skal, zvaných Toulcovy maštale. Trochu nám program časově nevycházel, abychom se včas vrátili na oběd a nějak se mi nedařilo dovolat se do baráku.... Přešli jsme několik vhodných míst ke scénám, zahráli si pár her a jali se vracet stejnou cestou, ale v nestejném složení. Konopík vyrazil společně s Montym, Mackem a E.T. zpátky. Já jsem osaměl s dětmi a zahrál si s nimi ještě nějaké zdržovací hry a pak jsem je začal po známé pěšině posílat jen po několika postupně zpět.

Milí malí Slované přišli ke svahu, v němž bylo několik pískovcových útvarů. A v nich schovaní dva Frankové. Ty bylo nutné překonat, protože až za nimi byl připravený Konop – Stařešina, ale ještě před ním Monty, který odchytával a teoreticky shromažďoval všechny děti. Ale chtějte udržet pohromadě klubko blech. Frankové chtěli na Slovanech zaplatit mýtné – zbavili je jejich talismanů – a jednoho dokonce vzali do zajetí! Šel jsem jako poslední Slovan. Celé údolíčko s pískovci nahoře bylo jako bitevní pole. Slované křičeli na Franky, Frankové na Slovany, Vlad'ka –

Mumie byla přivázaná u stromu u Franků a ti, co prošli a přišli o talisman od Svaroga, stáli dál za Franky a radili těm pod sebou... Procházející turisté houbaři, kteří s tím vším neměli nic společného, se jen usmívali a hádali, jestli se taky nestanou zajatci... Byl jsem také lapen a vyzván, abych vydal talisman. Už ani nevím, jaké spletnice vyjednávání ta francko-slovanská řeč obsahovala, ale nakonec se podařilo Mumii osvobodit, ale hrst talismanů, které jsem už měl v ruce, mi Frankové vytrhli a vzali do zaječích.

Nikdo nepočítal s tím, že by se slované vydali přes údolí do lesů za prchajícími dvěma v pytlovině oděnými Franky, ale stalo se. Frankové se rozdělili. Frank E.T. mířil kamsi dolů a za ním ti nejstarší z dětí. Frank Macek do svahu pronásledovaný dětmi, které mu nestačily. Nastalo postupné svolávání zpět. Macek utekl, ale E.T.-mu nezbylo, než se v jedné chvíli otočit a prohlásit další území za území Franků, kam Slované ne-

můžou... Ono se těžko prchá, když má Frank za patami Líbu – Blatníka and company... Někdy před tím úprkem mi Pája ukázala ledvinku a v ní Frančesku – myš. Docela mi zatrnulo, hned mi naskákaly v hlavě samé vykřičníky, co všechno může mít za nemoce a podobně, ale vysvětlujte to holce, která vám říká, jaká té myšce s vykulenýma očičkama byla zima, takže jí vlastně zachránila. Řekl jsem něco o tom, že to je tvoreček z přírody a že si poradí. A že ji určitě nesmí odnést z lesa. Když jsme se konečně zase sešli zpátky u pískovců nad údolíčkem, vydali jsme se za Stařešinou, který byl vyčerpán dlouhým čekáním. A koukám, že u cesty stojí pár dětí a nejde dál. Ta Frančeska byla určitě nemocná, protože umřela (ani nemůžu napsat chcípla) a tak ji tam dělaly hrobeček. Stařešina nám řekl o Meči předků jen málo slov, což někteří komentovali slovy jinými: A to se sem šlo jen kvůli tomu? Řekl nám o chrámu franckého boha Kongomanga a o Veleknězi, který chrám střeží. A že tam je třeba meč hledat. Ale KDE to je, to Stařešina nevěděl. Ani jsme nedostali vyhubováno, že jdeme pozdě na oběd. Dokonce mi správce nabízel, že příště ten oběd za námi může klidně přivést, že to není problém. Že jediný problém je v tom, že se teď musí oběd přihrát. Opravdu – super!

Sudičky a chrám

Před touhle etapou jsme museli připravit dvě místa. Nechali jsme děti s Davidem a Mackem a vyrazil jsem s kachnami (Konop a Monty – to pro ty, kteří snad jako neznalí čtenáři nevědí...) do terénu, do známých míst. Byli jsme tam poprvé před lety někdy po záplavách a v lese viděli neuvěřitelně krásný kamenný kaňonek. Připadal mi jako z jiného světa, jako by tam normálně nepatřil. To bylo tou vodou, co tím lesem prošla. A protože hlouběji nemohla, oholila to skalisko opravdu dokonale. Perfektní místo, které jsme také náležitě využili jako prostředí k našim scénám. O pár let později to bylo trochu zarostlé místo. A tentokrát téměř neprostupné houští a po nějakém skalnatém svahu téměř ani památky. Mocná příroda! Ted' ale hatíš naše plány...

Přesto jsme si vybrali to místo za pokračování naší slovanské hry. Prolámal jsem se na jakýsi plácek, kde se usadily kachny jako sudičky. A já jsem se vydal dál a jako tank jsem se prodíral houštinami a nalezený klacek používal co by mačetu. Dostal jsem se o asi padesát metrů dál, tam byl ve svahu starý široký pařez. Ten jsem si vybral jako stanoviště Velekněze a kolem pařezu ještě prolámal stezku z kaňonu do lesa, kterou se budou děti vracet zpátky. Děti se mezitím setkali opět se Svarogem a ten je navedl na cestu k sudičkám, které vědí, kde je chrám s Veleknězem. Šlo se po družinách a s každou nakonec od Velekněze odcházel jeden velký – Macek a E.T. Když družina dorazila k vysmátým sudičkám, musela vysvětlit, co vlastně chce. Tedy – kde je chrám. A sudičky s dětmi provedly jakési kouzlo, z něhož jsem slyšel pouze nesouvislé výkřiky a smích. Pak se děti dozvěděly, kudy dál a družina došla k Veleknězi, který stál ve svahu za pařezem. Na něm stála zapálená pochodeň (šěřilo se, takže se žádaný efekt dostavil) a nad pochodní na větvích keře visely rozvěšené slovanské talismany!

Družiny byly dvě a v každé byla jedna ze sester Fantyšových, v jedné Martina a v druhé Pája. Ukázalo se, že tohle rozdělení bylo „životně“ důležité. Velekněz příliš nereagoval na pozdrav „Perun s Tebou!“ A pak začal promlouvat prapodivným (že by Franckým?) jazykem. No posud'te: Congo chcengetenge? Jsengem vengeleknengez! Čili překlad: Co chcete? Jsem Velekněz! Jak Pája, tak Martina se ukázaly jako skvělé tlumočnice. Ještě Rosnička uměla takhle mluvit, ale nedostala se příliš ke slovu. Jirka Hemelík byl zcela zmaten a v jedné vypjaté chvíli hatmatilkové diskuse prohlásil něco jako: Ha'apať'a, jéje, já jdu domu!! Velekněz zprvu nereagoval nijak kladně na pokusy Slovanů o komunikaci, ale pak se rozhovořil. Chtěl ale vědět, co chtějí. A kdo je za ním poslal. Když se od Martiny dozvěděl, že jdou právě od těch dvou pongolonglunguchyngých anga pongolongoslengepyngých (polohluchých a polospelých) málem mu smíchy zaskočilo, nebo přeskočilo... Chudinky sudičky a tak se holky snažily...]

S každou družinou si vysvětlil, co vlastně chtějí – vejít do chrámu (a hledat tam meč, co patří Velektům – ale o tom ani muk). A tu se ukázalo, že ke vstupu je třeba jakýsi „Boží list“. Pěkně ho ten hlídač chrámu všem ukázal. A někteří si přitom všimli svých po větvích rozvěšených talismanů. Málem zapomněli na své poslaní a chtěli těch pár drátků zpět! Co vám na nich tolik záleží? Budou roztaveny a stanou se součástí franckých zbraní... S Veleknězem se nedalo vyjednávat. Zatím žádný úspěch. Po vylámané pěšině, kde bylo několik nakonec zašlapaných svíček se dalo projít do lesa a jinou cestou zpět do slovanského sídla.

Hacienda - další novota - a narozeninový dort

Po večeři jsme se vydali do místa, vzdáleného asi 100 metrů od Mladočova, do haciendy. Ta v dřívějších letech stála také, ale používána byla snad jako slepičárna, či co. Teď to byl přízemní dlouhý domek upravený uvnitř jako taneční sál, s jednou stěnou zrcadlovou s tyčí po celé délce jako pro baletky. „No, ty sem k nám jezdí,“ řekl mi na to správce. Hacienda nám vyrazila dech. Tohle je prostor, kde se dá provozovat nejen spousta her, ale je vybavená na pouštění všemožné hudby, čehož jsme mimo hru samozřejmě pořádně využili. Tento večer se s sebou vzaly klávesy, ale ještě žádná hudba. A pak také dort ve tvaru knihy a s nápisem Tuláci. To proto, že Pája měla narozeniny a tak jsme to všichni společně oslavili. Dort, narychlo vytvořený paní, co uklízí v Mladočově, byl nádherný. A Pája taky, když dojetím nad tou sladkou tuláckou knihou málem ztratila řeč a po tvářích jí tekly slzičky. A pak se oslavovalo jak jinak, než se lžící v ruce a dort zmizel, jak už se to většině dortům přihodí. Protože jsme ještě nemohli pustit muziku, zkusili jsme jen nějaké countrytance aspoň za doprovodu kláves a pak jsme už šli spát a těšili se na další den.

Výroba papíru, cesta do chrámu

Už ani nevím, kdo to byl, jestli Svarog, nebo Žrec a nebo jsme jen tak někdo přišli a domluvili

jsme se, že musíme toho franckého Velekněze obelstít. A to tak, že vyrobíme falešné Boží listy. Měli jsme s sebou všechno pro „výrobu“ ručního papíru. Jen síta jsme vytvářeli „za pochodu“, ale bylo jich dostatek a včas! V paměti malých Slovanů se rojily otazníky, jak že to ten Boží list vlastně vypadal a co na něm bylo nakresleno. Fantazie se meze nekladly, každý si vyrobil papír podle svého gusta. Ve skutečnosti to byl list vyrobený tou samou metodou den předem a bylo na něm ozdobné zrcadlově otočené F. Dětské listy byly pestrobarevné a už jsem se těšil co na ně poví Velekněz...

Papíry nebyly zrovna rychleschnoucí, radiátory pod okny nám vydatně pomohly. S hotovými listinami se Tuláci vydali druhou stranou již mimo zarostlý kaňon za Veleknězem a tam se prokázali svými listy. Velekněz na ně trochu nedůvěřivě koukal a pak ze skrýše vytáhl svůj list a porovnával rozdíly. Někteří tvůrci tajili dech, ale chrámový muž se nechal obelstít. Pak chtěl po družině, aby prokázala své schopnosti a rozdělala posvátný francký oheň, který je ve tvaru trojúhelníka. Vzhledem k počasí se to jakž takž dařilo a velekněz tedy družinu vpustil do prostor v lese za sebou – tedy do chrámu. Cílem

děti bylo nalézt meč nebo aspoň nějakou stopu po něm. Nakonec byla nalezena pouze jakási listina. Ani nebyl čas si ji hned přečíst, protože Veleknězi se Istiví Slované jeví jako podezřelí a velmi hlasitě se začal dožadovat vrácení té listiny. Slované na nic nečekali, zvláště, když se Velekněz začal dovolávat nějakého gengenengerangálanga a jeho vojska, a vzali nohy na ramena. Ukořistěná listina byla, jak se ukázalo, důležitá. Byla to dohoda mezi Veleknězem a generálem franckého vojska, který tímto za nějakou protislužbu veletský Meč Předků získal. Příběh se nám začal pěkně zamotávat. Ale tím ta zápletka teprve začala!

Turnaj

Frankové jako národ dobytelní, pořádali spoustu obveselení pro svá vojska a tak vyhlásili turnaj, v němž jako odměna nejlepšímu bojovníku byla hrouda zlata. Tam jsme nesměli chybět. A jako odměnu místo zlata, pokud někdo z nás vyhraje, jsme se dohodli, že budeme chtít po generálovi ten zpropadený meč. Turnaj se nakonec konal trochu jinak, než jsme původně plánovali, byly to hry uvnitř, tuším, že také vzhledem k počasí. I tak jsme si zasoutěžili v různých disciplínách a prověřili i své vědomosti. Konečným důsledkem těch všech her byl opětovný příchod generála Montyho s hroudou zlata. A tu se zvedlo celé slovanské osazenstvo a žádalo místo té zlaté hroudy meč. Generál nebyl nijak zaskočen, mluvil dokonalou frančtinou, kterou se mezitím naučili i další Slované. A nakonec se nechal přesvědčit (co mu také v té přesile zbývalo) a vzal do rukou meč, co měl za opaskem a věnoval jej Slovanům (našli se někteří šťourové, co říkali hned, že to určitě není ten pravý meč – což o to, v tu chvíli ještě měli pravdu, ale později už bylo všechno jinak J).

Falešný meč

Stařešina se nejprve zaradoval z meče, ale potěškal ho a zdál se mu nějak lehký a pak také ten tvar neodpovídal... a zabědoval, kdeže je ten pravý meč a dostal taky trochu vztek, jací jsou Frankové Istiví lidé a my, že jsme se nechali na-

pálit. Inu falešný list, falešný meč... Někdo nás pozoroval z křoví. Hbití Tuláci po krátké honičce chytili špeha a ukázalo se, že je to Veleta, Slovan jako my, ale má na dlani znamení, že tedy přísahal věrnost Frankům. A Stařešina rozhodl, ať ho pustíme, ale se vzkazem, aby jej předal svým novým pánům. A sice, že tenhle podvod si líbit nenecháme a pro skutečný meč si přijdeme! Nevyhnutelně se schyluje k bitvě mezi Slovary a Franky. Jdeme spát, další den se ukáže, kdo bude vítězem a kdo poraženým...

Porada jako etapa...

Tuto noc se zrodil plán. Rozhodli jsme se, že se PRAVÝM mečem nestane ten železný, protože to všichni očekávají, ale ten DŘEVĚNÝ, který prve Stařešina odmítnul. Z chudáka staříka jsme tedy udělali človíčka, který si už téměř nevzpomene, jak vlastně vypadá Meč Předků a vymysleli jsme nové zápletky, skutečné spletnice situací, které mohou nastat a jež nejlépe ilustruje obrázek kreslený „za pochodu“ do rámcáku. Usínali jsme po téhle noční radě s pocitem DOBRĚ vykonané práce. Naše milá malá zlobidla ani ve snu netušila, co se na ně chystá... Ještě nejdeme – my chlapi – spát

Málem bych zapomněl, že Márovi, jako velkému zlobidlu, bylo slíbeno probuzení a vytažení ven. A tak se i stalo. Mára chvíli nevěřícně mžoural očima, když jsem pro něj přišel, ale záhy pochopil, oč jde a už se mu nechtělo. E.T. se zatím nachystal jako Svarog, který mu bude promlouvat do duše, do místa prvního setkání (cca po cestě lesem asi 500 metrů od baráku). Máru jsem přenechal Mackovi, který ho má s baterkou vyslat do terénu. Nachystal jsem se nad cestou kousek před Svarogem. Mára šel poměrně rychle, ale zastavoval se, protože ho ta jeho baterka – bludička zlobila. „Blbá baterka...“ promluvil, když stál na dva metry ode mne. Pokračoval až ke Svarogovi a tam se delší čas zdržel. A cestou zpátky mne opět bez povšimnutí přešel a tak se mu do zad ozval sípavý hlas: „Uuuutíííkeeej....“. Náhle byla tma a já si v první chvíli myslel, že vzal Mára nohy na ramena. Ale ne, ležel zády na cestě jak široký, tak dlouhý, až jsem se lekl já.

Priskočil jsem k němu, ale nic mu nebylo, jen třeštil oči a povídal: „TY VOLE, já se tak lek...“ Pak se zvedl rozsvítil zase na chvilku baterku a pokračoval v cestě. Nikdo z nás nevěděl, že o pár desítek metrů dál je v roští schovaný i Macek a ozve se nějak jako: „Blíllleeeeeeéééé?!“ To už nám Mára všem dokonale zmizel ze zorného úhlu a jen jsme tušili, že opravdu rychle došel do baráku. Ještě jsem se přesvědčil, že je na pokoji, sice zdravý a s myšlenkou, že do rána neusne, ale za chvíli oddechoval jako všichni ostatní... Dát Márovi distanc (zákaz na jednu schůzku, nebo výpravu) za jeho zlobení, je sice také metoda, ale jemu víc prospěje, když bude mezi ostatními, kteří na něj budou působit. A tahle lekává metoda asi nemá zrovna ty nejsprávnější výchovné účinky, ale ten klacek ví, proč tam jde a na ten zážitek aspoň nezapomene. A ostatně my taky ne... Ted' už opravdu dobrou noc!

Bitva a půl mapy

Myslím, že losem to bylo, tak jsme rozhodli, která ze dvou družin bude představovat francké vojsko a která Slovary. Každá družina měla své místo, kde se dal získat nový život a lesní terén mezi těmito vzdálenými body bylo bitevní pole, v němž se vzájemně honily děti s čísly dvou řad od jedné do X, které si mohly měnit. Když se dva protivníci dotkli, ukázali si čísla a vyšší bralo život – papírek. Jen číslo jedna mohlo vzít to nejvyšší, aby se kruh uzavřel. Bitva byla dlouhá a náročná, ale nakonec těsně zvítězili Slované. A jen my, velcí, jsme věděli, v jaké linii následných událostí jsme se to ocitli. Zajali jsme generála a chtěli na něm pravý meč. A on se samosebou vzpíral, ale nakonec nám vydal polovinu mapy s tím, že druhou polovinu má Velekněz a celá mapa nás prý dovede k místu, kde je ten meč ukrytý... Svarog se objevil v pravý čas. A vysvětlil Tulákům, že asi jen tak jít za Veleknězem by nebylo to pravé. Že i kdyby se nám podařilo zajmout i Velekněze, že to není ten typ člověka jako generál a že by raději zemřel, než by nám prozradil třeba jen centimetr z druhé poloviny mapy. Ale že ho musíme přimět napít se Nápoje pravdy...

Nápoj pravdy, 2 polovina mapy

Červená znamení dovedla chrabré slovanské bojovníky do místa, kde bylo třeba sesbírat vše potřebné do nápoje a uvařit ho. Pak se všichni pospolu vydali opět za Veleknězem. A to i s tím dřevěným mečem! Velekněz tentokrát jako by spal za jedním stromem. Spíš jenom rozjímal se zavřenýma očima a nechtěl komunikovat. Pak následoval podrobný výklad v jazyce Franků (kterému jsme začali říkat mongolština) od Páji, tak sugestivní, že nakonec ten chrámový hlídač neodolal a napil se. A tu se začaly dít divy. Nejprve sebou říznul o zem, ale pak se začal probouzet a byl tak trochu vyměněný. Na otázky odpovídal popravdě. A tak i předal druhý díl mapy. V pravý čas, kdy už nápoj přestal účinkovat. To se Velekněz probouzel jak ze zlého snu a pamatoval si, co to provedl. Slované se sice už měli k ústupu, ale ne dost rychle. Takže zlostně zvýšený hlas nesoucí se po lese je přiměl značně přidat do kroku. Mára se zpozdl a byl chycen! A tu se poblíž objevila Gabča – Pajda a VYMĚNILA Máru za ten DŘEVĚNÝ meč!!! A „dobrosrdečný“ Velekněz tím mečem ještě hodil za utíkajícími Slovaný, ale už nikdo jej nezvedl. Dobře jim tak...

Cesta pro meč

(ten železný) a poznání, že nic není, jak se zdá...

Slované záhy zjistili, že obě poloviny do sebe zapadají, ale že jsou si podobné jako vejce vejci! Na druhé polovině mapy bylo to, co na té první, ale vzhůru nohama. Jen po obvodu, jak si všimla nějaká chytrá hlava, byl text, který nebyl stejný. Ten vyluštila a z něj bylo patrné, že ta druhá půle je pokreslená neviditelným inkoustem. Nad plamenem už se projevilo logické pokračování linií a po chvíli hádání bylo určeno správné místo uložení meče. Nebylo nakonec složité (pro někoho) najít meč zakopaný v zemi. Ale většina hádala místo o pár metrů vzdálenější a jen někteří docela jiné místo. Meč ležel v mezi pod dvojítm stromem na počátku strouhy na louce,

která se svažovala k lesu a do toho zarostlého kaňonu.

Tady jen malá vsuvka. Byl to opravdu zvláštní pocit, vzít krumpáč a lopatu a opravdu zakopat ten ŽELEZNÝ meč, který s námi toho tolik prožil.

Bylo to jen na chvíli a stejně jsem měl smíšené pocity, jako bych tím pohřbíval to množství her s ním prožitých. Brrrrr..... Cestou zpátky jsme s mečem zašli za Stařešinou, který pod jeho tíhou div neupadl a hned z kraje prohlásil, že to je zvláštní, jak je ten meč těžký. A někdo v davu řekl, to by bylo, kdyby to nebyl on. A Stařešina pokračoval: „To asi nebude ten pravý meč...“ Ně kterým malým Slovanům doslovně mrznel úsměv na rtech. A když si stařešina nedal říct a dokonce řekl, že ten pravý bude ten, co měl v rukou prve, měli někteří velcí co dělat, aby se nezačali smát. Ale malí Tuláci se tvářili jako bohyně pomsty. A když se Stařešina nevinně optal, kde mají ten minulý meč, bylo už všem jasné, že se budou muset ještě jednou setkat s Veleknězem.

Po návratu se v baráku většina dětí tvářila opravdu dramaticky. Málokdy se nám povede je takhle udolat. Chudáček stařík Stařešina, co ten dostal jmen...

Druhá cesta pro meč

(ten DŘEVĚNÝ, snad pravý) a podruhé hacienda

Tahle scéna se připravovala narychlo, ale výsledek stál za to! Z pohledu Slovanů byl celý průběh asi takový: Vydali se opět za Veleknězem, s tím, že mu nabídnou železný, tedy nepotřebný meč, za ten pravý, tedy dřevěný. A snad nebude natolik rozezlen, že jim vyhoví... Velekněz stál před nízkým houštím, hromádkou větví, před níž byl v zemi zabodnutý meč a ještě před ním hořící pochodeň. Tuláci přišli tiše, ani velekněz nepromluvil. Velcí hecovali děti, ať se někdo odváží něco udělat, ať se třeba pokusí meč vzít, když se to přímo nabízí. A někteří se už určitě chystali k úprku. Nikdo ze starších hrdinů se nenašel, nakonec to „odnesla“ Rosnička! Sotva se přiblížila k meči za pochodní, Velekněz promluvit. Jediné slovo: Mengeč! A to roští, ta hromádka větví se zvedla a uchopila oběma rukama meč! Rosnička se bleskově ztratila v ohromném davu ostatních a Velekněz (Macek!) popošel blíž. Mezitím si strážce meče (Michal!) lehl zpět, ale v očích přihlížejících zmizel! Pak nastalo vyjednávání, kterého se ujal ještě trochu roztřesený Mára. Nakonec dohodl výměnu mečů, dřevěný dostali Tuláci a železný Velekněz. Pak se ten francký černokněžník vrátil na své místo a zavolat: „Jdingi nanga něnge!“ Jdi na ně! a zmizelý strážce s maskou vlkodlaka se zvedl zcela a zařval. Tuláci se změnili ve stádo prchající zvěře. Ona hranice, kdy je tohle ještě hra a kdy už hrozí při úprku lesem nebezpečí nějakého úrazu je někdy lehce překročitelná. Je štěstí, že se při žádné z akčních her a scén ještě nikomu nic „pod tuláckou vlajkou“ nestalo... Cestou zpátky Slované opět zamířili ke Stařešini. A ten filuta opět potěžkal meč a než stačil říct to svoje: Ten je nějaký těžký, to asi nebude on, ozval se někdo z davu: „To je ten, cos měl prve a ten to bejt MUSÍ!“ I tak chvíli Stařešina děti držel v nejistotě, ale nakonec tedy ten DŘEVĚNÝ uznal za Meč Předků... Večer jsme šli opět do haciendy, ale tentokrát už vybaveni hromádkou kazet a CD a dlouho a dlouho jsme

společně řádili jak při country, tak ale i při moderní muzice.

Každý příběh jednou končí...

Poslední dopoledne jsme si rozdali pamětní listy, Stařešina opět trochu nedůvěřivě a za světla prohlížel meč, ale prohlásil, že se nám podařilo získat to, co sjednotí Velety. A přítomný Žrec vyzval stařešinu, ať svolá všechny starší rodin Veletů, aby zvolili vladyku, který by se účastnil Velkého sněmu. Dali jsme se do balení a po exportu zavazadel a postupně i lidí k vlaku nám zbyly jen vzpomínky na povedenou podzimní akci. Řekli jsme si se správcem, že se určitě nevidíme naposledy a možná pod jeho střechem pocestujeme už na jarní prázdniny. Skončilo naše putování veletskými kraji a hledání toho pravého meče. A podobně jako jeden z medvědů ze seriálku „Potkali se u Kolína“ známého i jako „Pojďte, pane, budeme si hrát“ můžu napsal: Taho hra byla opravdu vypečená...

Perun S VÁMI!

Michal

Bodování

Dřívějším vydáním Semtamníku jsme se dostali do situace kdy ještě není uzavřeno ani první čtvrtletí z letošního bodování. Bodovací rubriky však nevynecháme a dle tvrzení, opakování je matkou moudrosti si trochu přiblížíme za co lze získat vlastně body.

- ✓ účast na schůzce – 1 bod
- ✓ účast na jednodence – 2 body
- ✓ účast na výpravě – 3 body
- ✓ max. počet bodů ze schůzky – 3 body
- ✓ max. počet bodů z výpravy – 7 bodů
- ✓ speciální body za úkoly – 5 bodů

Už slyším otázky některých z vás k čemu mně budou body? Třeba k tomu, že když vyhraje celoroční bodování tak jste za školní rok byli nejlepší z celého oddílu a to je minimálně dobrý pocit ne?

Noc

Je noc a tma
zas na nebi je mraků
je potrhané celé
a křídla nočních ptáků
jak hladí tě ucítíš.

Je ticho a noc
jak temný samet
hebký a těžký
a nebe planet
a hvězd plné uvidíš.

Je ticho a tma
jen kouká ze všech koutů
a tichá hudba zvoní
pak hlas kohoutů
k ránu uslyšíš.

Knihovna

Papíry na mě zírají,
a kroutí se na polici
jak zlobiví pumprlíci
zírají na mě z hromady,

A slovníky plné hesel,
knihy moudré,
roztomilé v modré
vazbě svázané taky.

Zírají na mě
i sešity potrhané,
výrazy strhané
na knižní tváři.

A já a moje
knihovna veliká
stále mi přetéká
a nepořádek do pokoje...

Johana

Každý den vyháním ze stanu,
sdílení-chtivou Johanu,

Byť zbaví mě nejednoho brouka,
netěší mě, jak se ke mě souká

byť disponuje dlouhýma nohama,
není můj typ tahle Johana,

proto večer se na botě rozloučí,
Johana, slečinka pavoučí.

Kuchyně

Občas mám v poledni malinko strach,
když cítím z kuchyně neznámý pach,

Zděšení mé však vždy uhasí,
fakt, že počet dětí souhlasí,

Zaplanulo dítě

Dítě přišlo zcela rudé,
a že prý ho bolí všude.
Zdravotnice ze své tašky
vzala teploměr a prášky,
měří a pak v děsu zírání:
40 má rtuti míra

Zdravotnice v umývárně,
chladí dítě - zcela marně,
neví chudák, co už více,
směřuje do nemocnice,

I přivedli hochu "v páře",
v nemocnici před primáře,
I ten měří, píše, hledá,
v údivu obočí zvedá ...

"Je to jasné, chlapečku,
chytil's zlatou horečku"

Naučné okénko

aneb nechybí v žádném tuláckém zápisníku

Je podzim, čas dozrávání, sklizně a přípravy na zimu. Začíná podzimní rovnodenností, dnem kdy noc na půlroku zase vítězí nade dnem. Ptáci odlétají na jih, zvířata shromažďují zásoby, rostliny rozsévají semena.

Září, měsíc sklizně a babího léta

- ✓ začínají se vybarvovat listy
- ✓ padají žaludy, nacházíme václavky a kvete vřes
- ✓ vlaštovky a jiřičky odlétají a začíná se stěhovat většina tažných ptáků (čápi, husy, křepelky, ťuhýci, holubi, konipasové ...)
- ✓ v lese se čistí paseky a probíhá sběr semen
- ✓ lze pozorovat tahy ptáků

Říjen je měsíc barevných listů a tažných ptáků

- ✓ jezevci a plazi upadají do zimního spánku
- ✓ srnci shazují paroží, mufloni a prasata spásají bukvice
- ✓ listy stromů a keřů vesele padají
- ✓ dozrává celá řada plodů
- ✓ vrcholí odlety ptáků, houfují se havrani

Listopad je měsícem plískanic, větrů a prvních mrazíků

- ✓ netopýři se ukládají k zimnímu spánku
- ✓ pstruzi se třou, raci kladou vajíčka
- ✓ mufloni jsou v říji, začíná páření divokých prasat
- ✓ přilétá káně rousná, brkoslav a hýl
- ✓ ideální doba na instalaci krmítek pro ptáky

Jedle bělokora

Abies alba je vysoký statný strom s korunou ve tvaru válce či pyramidy. Roste v horských a pod-

horských lesích. Kůra je hladká, světle šedivá, ve stáří tmavší a rozpukaná. Jedle se dorůstá výšky 60 metrů, průměr kmene může být až 2 metry a ve vhodných podmínkách se dožívá až 500 let.

Jehlice jsou dlouhé 2-3 centimetry, tmavě zelené, ploché a na rubu mají zřetelné bílé proužky. Jedlové šišky jsou až 25 cm dlouhé, ale na zemi v lese byste je hledali marně. Šišky stojí svisle a po dozrání se rozpadají. Kořeny jedle sahají hluboko do hloubky a proto není náchylná na vyvrácení jako smrk.

Jedle je značně náročná na vláhu, roste pomalu a má ráda stín. Dřevo je žlutobílé a má využití ve stavebnictví, tesařství a řezbářství.

Jezevec lesní

Meles meles je naše největší lasicovitá šelma. Má zavalité tělo s kratšíma nohama. Dorůstá délky 90 cm a hmotnosti 20 kg. Jeho srst je barvy šedohnědé, břicho a nohy černohnědé. Hlava je bílá a přes uši oči se táhnou dva černé pruhy. V listnatých lesích bohatých na skalní útvary si bu-

duje hluboké nory, často mnoho rozvětvené, ve kterých žijí celé jezevčí rodiny. Loví v noci a jeho zájmem jsou plody, kořínky, mlád'ata ptáků, drobní obratlovci, hmyz a slimáci.

Na zimu jezevci usínají nepravým zimním spánkem (při této verzi zimního spánku se orgány nezpomalují až tak úplně a např. při mírné zimě jezevec několikrát vyrazí ven).

Páření probíhá od jara do podzimu a samice další rok porodí 2-4 mlád'ata, která dospívají ve věku 1,5 roku. Jezevec patří mezi ohrožené druhy.

Konvalinka vonná

Convallaria majalis je vytrvalá bylina kvetoucí v květnu a červnu. Roste v prosvětlených listnatých a smíšených lesích od nížin do hor. Velmi se jí daří v doubravách, dubohabřinách, jedlobučinách a lužních lesích. Vyžaduje půdy s hodně živinami s vyšším obsahem vápna a je jedovatá.

Sršeň obecná

Vespa scabro je náš největší druh vosy, kde největší samičky jsou velké až 3,5 centimetru. Barva hlavy je žlutá, hrud' a dva přední články zadečku jsou hnědočerné a ostatní části žluté. Sršni se vyskytují v lesích s menší propustností světla, kde si staví velká žlutohnědá hnízda – většinou v dutinách stromů. Obživu jim poskytu-

jí šťávy a dužina zralého ovoce, loví létající hmyz a někdy okusují kůry mladých stromků (olší, topolů, jasanů a dalších listnáčů) a olizují vytékající sladkou šťávu.

Sršní bodnutí jsou velice bolestivá, na rozdíl od vos jsou však sršni spíše klidné a plaché vosy a na člověka útočí jen zřídka.

Sršní vajíčko

Zde končí naše další naučné okénko, které vám v každém čísle přináší stručné přiblížení dvou zástupců fauny a dvou zástupců flóry.

Pro majitele tištěných verzí našeho časopisu, kteří jsou ochuzeni o barevnost fotografií máme jednoduchý vzkaz. Zavítejte na náš web, kde je PDF verze našeho časopisu kde je vše vyvedeno v barvách. (<http://oddil.tulaci.eu>)

Informace a foto na této dvoustraně pochází z internetových zdrojů, zejména z www.mezistromy.cz a Wikipedie.

Přehled akcí na časy budoucí

Termín akce	Název akce	Místo konání	Kdo zajišťuje úspěch
18.11.2009	Promítání fotek	Dům UM	Beruna
20. - 22.11.2009	Výprava	Nýčovy domky	Píšť'ala
11. - 13.12.2009	Vánoční výprava	Keblov	Monty
26.12.2009	Putování za vánoční vločkou	okolí Prahy	David
22. - 24.1.2010	Sněhová výprava	Setuza - Luž. hory	Beruna
12. - 14.2.2010	Výprava	Svratouch	Opičák, Áma
19. - 21.3.2010	Výprava	ještě uvidíme	David
16. - 18.4.2010	Výprava	Kamenice	Světlana
30.4. - 2.5.2010	Čarodějnice	Keblov	jen pro starší
7. - 9.5.2010	Cyklovýprava	Mnichovo Hradiště	Beruna, Opičák
28. - 30.5.2010	Výprava	Keblov	Michal
18. - 20.6.2010	Výprava	pod stanem	Píšť'ala+Monty+Konop
2. - 6.7.2010	Šumava	Husinec	Michal
14. - 29.8.2010	Letní tábor	Keblov	všichni v čele s Píšť'alou

Nezapomeňte že každou středu ve školním roce je od 16 do 18 hodin oddílová schůzka. Sledujte oddílový web (<http://oddil.tulaci.eu>), kde jsou vždy zaručeně čerstvé a nezkažené informace.

Členové oddílu

Jak jsem minule psal, tak se stalo. Další číslo Semtamníku je věnováno Konopíkovi. Pokud chcete, aby některé z dalších čísel bylo o vás, napište mi něco o sobě a své přezdívce (pokud nějakou máte) na mail ondra.opice@gmail.com. Díky

Lenka Dobiášová

V oddíle to s náma táhne skoro 20 let. Z toho 8 let byla dítě a roku 1998 se stala vedoucí. Když nemámě nikoho jiného, tak se obětuje a zastu-

puje zdravotnici. Jinak to ale určitě ráda přenechá.

Jako jedna z mála současných Tuláků má splněnou základní oddílovou zkoušku a dokonce byla vůbec první, která jí splnila a po úspěšném splnění tajného bodu byla přijata do kmene. Spolu s Montynou vymyslela a zrealizovala celoroční hru Expedice Kemet II. Ale teď už rychle přezdívky.

1. přezdívka Konopík, Konop

Tato přezdívka nevznikla podle té zelené rostlinky zvané Konopí, trávy, nebo jak chcete, ale bylo to úplně jinak. Tato přezdívka vznikla roku

1992 na táboře. Jelo se na výlet vlakem a přestupovalo se v Rybništi. Konopce to připadalo podobné, jako Benešovský zámek, Konopiště a celou cestu si z toho dělala srandu. Cestou směrem z nádraží Jedlová na Tolštejn (To se ještě na tábory jezdilo na Tolštejn) se na přírodním pís-kovišti stavěli pod vedením Konopíka malí konopíci, konopišťské vesničky, zkrátka vše, co se dalo pojmenovat nějak podobně, jako konopíci. Od té chvíle se tomu místu již neřekne jinak, než Konopiště. Prý pokaždé, když Tuláci šli okolo toho místa, stavěli se konopíci. Když se došlo na hrad (tam se spalo), tak se křídou kreslili na tabuli jak jinak, než také konopíci. Konop si (radši) už nepamatuje kdo jí dal tuhle přezdívku, ale chytlo se to a od té doby jí nikdo neřekne jinak (kromě kachno :o). Později se začala přezdívka ještě upravovat, za účelem zkrácení. Máme tady teda: Konopíku, Konopko, Kope.

Konop na Kriváni

2. přezdívka kachna

To už je snad na kratší vyprávění. Konop s Monty se vždycky velice rádi "kachnili" a takzvaně "grilovali kachničky na vodě". Ale na táboře, kde jsme hráli Expedici Kemet II obzvláště. No a tak přišel Beruna a začal Kachně říkat Kachno. Přezdívka se také uchytila, ale...Konop nikdy přez-

dívku neuznala za svou, protože se jí moc nelíbila. Postupem času si ale pod nátlakem okolí zvykla a přezdívka jí už ani nevádí a kachny má ráda. A hlavně také vodu, kde se dá kachnit.

Ondřej Turek – Opičák, Opice

Šifry

Rozhodla jsem se přiblížit vám šifry jako takové. Ukážu vám, v čem je jejich dokonalost a nedokonalost, logika, záludnost a zejména vtip. Nebudu vám tady vypisovat seznam šifer, které jsou známy, protože tím byste přišli o krásu luštění. Pokud totiž člověk šifru zná a pouze mechanicky luští, bez jakéhokoliv pátrání, není to ono, jde o to samotné hledání řešení. A věřte mi, je to nádherný pocit, když na to člověk přijde. Je to něco podobného, jako dopsat poslední slovo knihy a časem zjistit, že se kniha prodává, nebo jako když sprinter, kterému se dlouho nedaří zaběhnout stovku pod deset vteřin, to najednou dá. Chtěla bych vás spíše seznámit s historií šifer a jejich využíváním dnes, kdy je využíváme dennodenně, ani o tom nevíme. Samozřejmě vám přiblížím i základní principy a kódy, ale něco si musím ponechat. Jak bych potom překvapila sečtělé malé Tuláče?:)

Všichni jistě někdy slyšeli o abecedě teček a čárek, které se říká **Morseova abeceda**, podle jejího autora. S trochou optimismu můžeme tvrdit, že ji i znáte, nebo alespoň pár jejích základních písmen. I proto, jsem se rozhodla věnovat jí první část svého psaní.

Morseovka poprvé spatřila světlo světa v roce 1844, kdy bylo uskutečněno první telegrafické spojení mezi Washingtonem a Baltimorem. Telegrafie je přenášení zpráv pomocí zvukového nebo elektrického signálu a jeho délky (tečka, čárka, mezera). Právě v telegrafii měla po dlouhé období hlavní využití. Úplně ji modernější technologie nahradily až koncem 20. století. Morseovka se využívala a stále využívá pro její nenáročnost a lehkost zejména v námořnictvu a armádě. Mezi nejznámější signály patří SOS, neboli „.../---/...“, který nemá žádný

Nejdříve jsem si myslel, že se většina bude snažit pomocí pekáče zachránit, ale úvahy hráčů se pohnuly zcela jiným směrem, posud'te sami.

Konop, Monty

- ✓ ulovit supa pastí z pekáče a upéct ho
- ✓ snažit se odplout jako na voru
- ✓ sáňkování (pekáčování) na hromadách
- ✓ shazování kokosů
- ✓ lovení ryb, sušení ovoce a hub
- ✓ dát si jej nad hlavu jako stříšku proti slunci
- ✓ rejžovat zlato, odrážet prasátka (SOS)
- ✓ vysušit vodu, zbyde nám sůl na pečení ze supa
- ✓ záchod pro kočky (dát do něj písek)
- ✓ rozdmýchávání ohně, kouřové signály
- ✓ ochrana proti kanibalům (zmlátíme je)
- ✓ přikrývání jídla před hlodavci
- ✓ vykopat si jámu
- ✓ gong na svolávání na jídlo
- ✓ výtah na palmu

Profesor, Matěj

- ✓ mlátička na supy, heliograf
- ✓ upíct na něm Prófu
- ✓ přikrývka na hlavu
- ✓ na rozdělávání ohně
- ✓ upéct si supa
- ✓ přístřešek
- ✓ postel
- ✓ nůž
- ✓ plavidlo
- ✓ hrábě

Vojta, Kuba

Nejdříve praštim Kubu pekáčem, aby při následujících aktivitách moc neřval. Pak ho upeču. Jeho šlachama svážu páteř a lopatku a pak to použiju jako pádlo a na pekáči odjedu.

Píšťala, Amazonka

- ✓ sup na pekáči
- ✓ sjíždět ze skály do moře – boby
- ✓ odrážet sluníčko – zapálit oheň, upozornit loď, upozornit letadla
- ✓ podřezat strom – po naostření možno používat jako nůž / mačetu
- ✓ vyhloubit si díru na spaní či na kadibudku
- ✓ po vystlání listy použít jako polštář
- ✓ chytat do pekáče ryby a opékat je
- ✓ opalovat se v pekáči
- ✓ srážet plody ze stromů
- ✓ chránit se proti Slunci
- ✓ skrýš na jídlo proti supům
- ✓ jídelní účely
- ✓ odháněč zvířat bušením na pekáčeskluzavka
- ✓ vodní surf
- ✓ solární panel
- ✓ ohříváč vody

Kinookénko

Na začátek kino-
okénka zařazují sou-
těžní otázku týka-
jící se tentokrát filmu
At' žijí rytíři. Správné

řešení mi sdělte osobně nebo zašlete (mobil Ko-
nop 777593314) co nejdříve. **První správná**
odpověď získá volňáska do kina na jakýkoliv
film do jakéhokoliv kina Palace Cinemas...
(Hostivař, Letňany, Slovanský dům, Nový Smí-
chov, Brno). Odpovědi očekávám od dětí
mladších 15 let.

Kolik dětí hájilo tvrzení pana Martina z
Vamberka před Albrechtem z Krvenos?

Odpověď si dobře rozmyslete, pokud se splete-
te, již nemáte možnost dál tipovat.

Co se chystá do kin

19. listopadu

- ✓ **Vánoční koleda** – animovaný 3D
- ✓ **Zakletý v čase** – romantický
- ✓ **Zemský ráj to na pohled** – komedie

26. listopadu

- ✓ **Astro Boy** – animovaný
- ✓ **Twilight sága: Nový měsíc** – fantasy

3. prosince

- ✓ **Galimatyáš** – komedie

10. prosince

- ✓ **Mikulášovy patálie** – rodinný
- ✓ **Samec** – komedie

17. prosince

- ✓ **Whip It!** – dobrodružné

26. prosince

- ✓ **Alvin a Chipmunkové 2** – rodinný
- ✓ **Princezna a žabák** – animovaný
- ✓ **Trable v ráji** – komedie

21. ledna

- ✓ **Imaginárium dr. Parnasse** – dobrodružný

Momentálně běží v kinech

- ✓ **At' žijí rytíři** – dobrodružný
- ✓ **Bratři Bloomovi** – dobrodružný
- ✓ **2 Bobule** – komedie
- ✓ **Zataženo, občas trakaře** – animovaný 3D
- ✓ **Julie and Julia** – komedie
- ✓ **Velké podmořské dobrodružství** – dokument 3D
- ✓ **Hrdinové z Daranu** – rodinný
- ✓ **Michael Jackson's This Is It** – dokument

Příjemné filmové zážitky přeje Konop

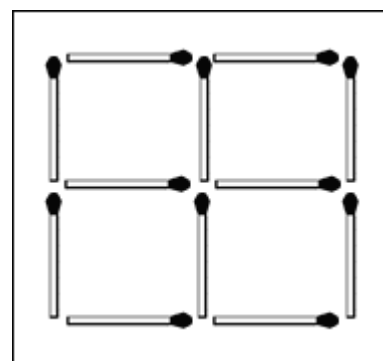
Hádanky, úkoly

V minulém semtamníku jste mohli získat 6 bodů do celoročního bodování za trochu přemýšlení nad rébusem a dvěma obrazci. Jediný kdo se o to pokusil byl Vojta. Jeho odpovědi nebyly z nejspříhodnějších ale cení se i snaha. Nikdo jiný nevyužil jednoduché získání 6 bodů. Stejně jako jackpot ve sportce, zvyšujeme tedy počet bodů ze 6 na 10 a to v pořadí zápalky 4 body, trojúhelníky 4 body a rébus 2 body.

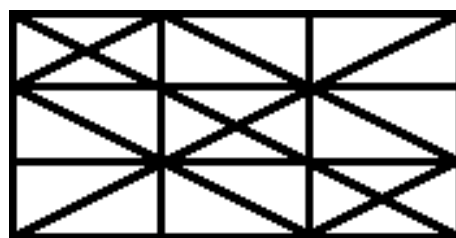
Ještě jedno ušetření vám nabízíme a to že trojúhelníků není 52.

Zápalky

Přesuňte 3 sirky aby vznikly stejné čtverce. Obrazek nakreslete či vyfoťte a pošlete.

Trojúhelníky

Kolik napočítáte trojúhelníků v obrazci?

Rébus

V rébusu je ukryto jedno milé zvířátko. Přijdete na to jaké?

Výsledky svého snažení přineste na libovolnou akci oddílu nebo pošlete mailem na semtam@tulaci.eu a to do **15. prosince 2009**. Každá správná odpověď bude oceněna.

Letem světem

- ✓ Tábor proběhl jak doufáme ke vši spokojenosti. Ač nás trochu potrápili nějaké viry (asi jste je při té hře špatně vyhubili), celkově jsme přežili. Nezachvátila nás nakonec ani Zlatá horečka, ani déšť z dolarových bankovek, který nečekaně přišel na konci tábora.
- ✓ V letošním školním roce jsme již stihli výpravu do Kamenice a do Pořešína. Jak jsme zjistili jsme v Nekonečném příběhu a naší snahou bude záchrana říše Fantazie.
- ✓ Naši vedoucí dychtí po informacích – Píšťala úspěšně zvládla první část kurzu pro hlavní vedoucí a Opičák se chystá na kurz vstupní kvalifikace Výzva 2009
- ✓ Koncem září a během října jsme se opět vrhli na naši táborovou základnu a v mnohdy nočních hodinách dodělávali před zimou spousty věcí – vnitřní zdi, komín, štít, stropní okno, terasu, úklid a přesuny věcí.
- ✓ **Jarní tábor 2010 opět nebude.** Stejně jako v roce 2009 je zájem o tuto akci tak malý, že jarní prázdniny zanecháme bez povšimnutí. Hned po jejich skončení, však vyrazíme na víkendovou akci.
- ✓ Maketa perfektně zvládla svojí prémieovou úlohu táborové zdravotnice a vrátila všechny děti z nezměněném stavu rodičům.
- ✓ Opičák byl zasvěcen do správy oddílového webu a rozhodně nezahálí.

- ✓ Dostali jsme se již i na sociální síť Facebook, kdo se posnaží, najde nás tam (ani nevím zda z toho mám mít radost :)).
- ✓ Na našem [YOUTUBE kanálu](#) (pro neznalé je to server na internetu plný videí) se neustále rozrůstá nabídka videí z oddílového života – nově např. třídní táborevé video.
- ✓ **18. listopadu** lze na oddílové schůzce shlédnout komentovanou prohlídku fotek z loňského školního roku. Akce se koná v Domě UM od 17 hodiny a zveme srdečně všechny rodiče a příznivce oddílu.

Semtamník je taky Tvůj !

Tak neváhej a piš, zkoušej to, troufej si, navrhuj, kresli, básni, vymýšlej hádanky, zkrátka tvoř a dej nám o tom vědět! Cokoliv, co neurazí, neublíží, potěší a pobaví, může se objevit na těchto stránkách.

Uzávěrka dalšího čísla je ve **čtvrtek 10.12.2009**, do té doby můžete plnit schránku semtam@tulaci.eu, hromadou příběhů, článků a zajímavostí.

TULÁCKÝ SEMTAMNÍK č.43 mládí vpřed

Vydán jako 64. publikace, oddílového nakladatelství **NA-KOLENĚ**. Neprodejný materiál pro potřebu členů a přátel oddílu TULÁCI, říjen 2009, vydání první

Na přípravě tohoto čísla se podíleli:

Konop – Kinookénko

Opičák – Členové oddílu

Amazonka – Šifry

Píšťala – Poezie všední noci

Hynek – Poezie táborové noci

Beruna – fše ostatní, sazba a tisk

Tisk v počtu 30 ks na recyklovaném papíře

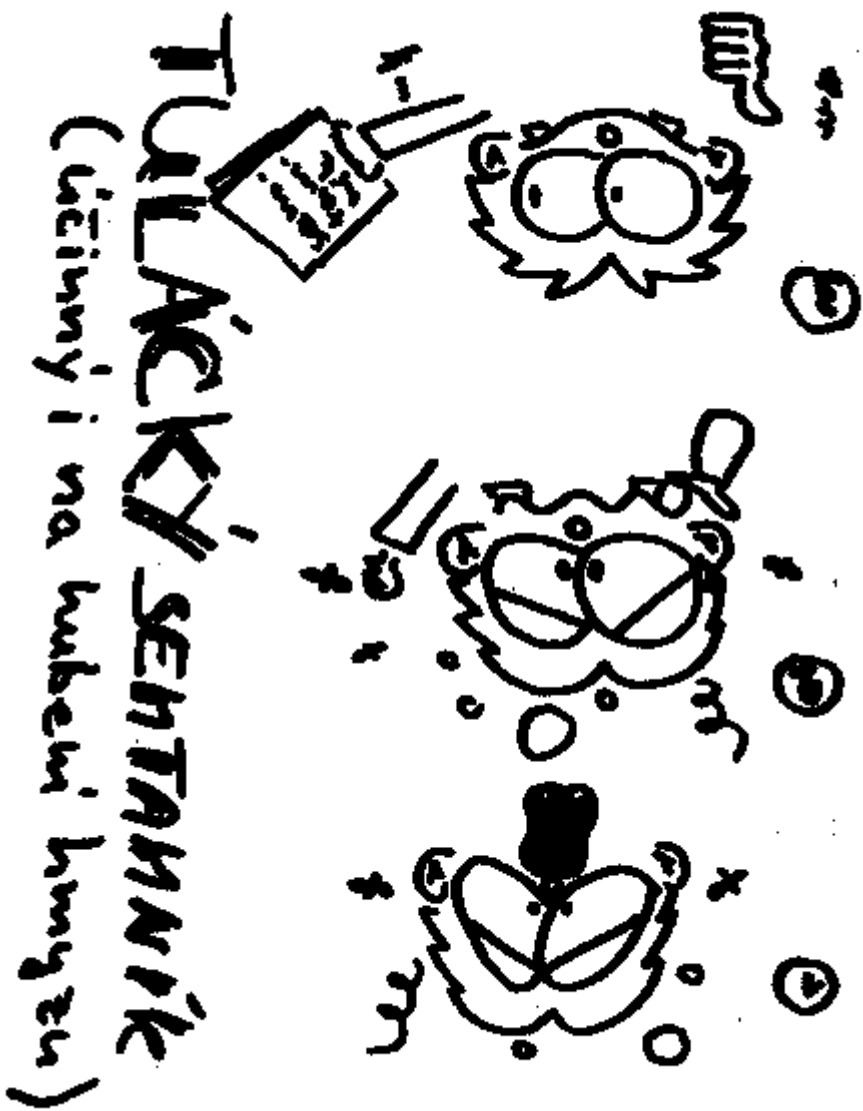
Kontakt na oddíl (působí v Praze 10):

Honza Koukl, tel.: 608703510, zo@tulaci.eu

Vše je též na <http://oddil.tulaci.eu>

Aktivity našeho oddílu jsou podporovány Sdružením Mladých ochránců přírody ČSOP z prostředků MŠMT a MHMP. Více na www.smop.cz či www.msmt.cz.

Nudíš se? Poříd si

Víte, že tisk na recyklovaný papír je jednoduchý a šetří přírodu? Uvažujte o něm také.